

RÅDET FOR DYREETIKK

Oppnevnt av Landbruks- og matdepartementet

Cecilie M. Mejdell (sekretær)
Arnemovn. 6, 2500 Tynset
Tlf.: 62 48 20 26 Faks: 62 48 23 26
e-post: cecilie.mejdell@fjellnett.no
Internett hjemmeside: [http://org.umb.no/etikkutvalget/](http://org.umb.no/etiklutvalget/)

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.:	2006/00143-51
Mottatt:	02 MAI 2006 MP
Saksbehandler:	POD
Avdel.:	719
Kopier:	
Avskrift:	

Deres ref.: 200600143

Vår ref.: 21 /06

Tynset, 28.04.2006

Landbruks- og matdepartementet
P.b. 8007 Dep
0030 Oslo

Høring om lovendring: Kommunalt ansvar for veterinærdekning og veterinærvakt

Landbruks- og matdepartementet (LMD) har sendt på høring et forslag til endring av "Lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell". Det foreslås at ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt i alle deler av landet overføres fra staten til kommunene.

Generelle kommentarer:

Rådet for dyreetikk er i utgangspunktet ikke opptatt av hvordan veterinærdekning er sikret og vaktordninger organisert, men av at tjenesten fungerer godt: en god tilgjengelighet av veterinærhjelp over hele landet slik at hensynet til dyrevelferden ivaretas.

Rådet ser ingen imidlertid ingen vesentlige fordeler for dyrevelferden ved at ansvaret for veterinærtjenester overføres fra staten til kommunene. Tvert imot frykter Rådet at dyrene vil kunne bli salderingsposten når allerede knappe kommunale midler skal fordeles mellom mange gode formål. Erfaring viser at enkelte kommuner ikke klarer å opprettholde selv lovpålagte tjenester. Etter Rådets syn er det liten tvil om at kommunene i praktisk handling vil prioritere hensynet til eksempelvis syke og gamle mennesker framfor å sikre veterinærberedskap for syke dyr. En absolutt forutsetning for en eventuell overflytting må være at oppgaven varig følges av øremerkede midler, og at et minstekrav til veterinærtilbudet er klart definert.

Spesielle kommentarer til høringsbrevet:

1. Tilfredsstillende veterinærtilbud

Det foreslås at kommunene selv skal definere hva som er tilfredsstillende veterinærdekning og vaktordning.

En landsdekkende klinisk veterinærbetjening er i dag regulert i Lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell (Dyrehelsepersonelloven) der det heter i § 1, Lovens formål:

"Staten har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste".

I høringsnotatet uttrykkes det at ”det vil være opp til kommunene å vurdere hva som er tilfredsstillende tilgang på veterinærtjenester” og at ”kommunene vil i prinsippet stå fritt til å vurdere hvilket nivå de mener er tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell”.

Dette vil kunne føre til svært ulik prioritering av veterinærtilbudet mellom kommuner. Forskjellen vil kunne gjenspeile viktigheten av husdyrproduksjon i området eller også kommuneøkonomi. I trange kommunebudsjetter vil veterinærtilbudet settes opp mot øvrige kommunale tjenestetilbud som barnehager og sykehjemsplasser. I en del tilfelle vil det være de fattigste kommunene som også har grisgrendt bebyggelse og et svakt næringsgrunnlag for etablering av private veterinærtjenester.

Rådet for dyreetikk mener at det foreliggende forslaget ikke ivaretar innbyggernes trygghet for veterinærhjelp til sine dyr, uansett tid på døgnet, godt nok. Det må settes offentlige minstekrav om responstid for veterinærhjelp, og det bør gis en statlig garanti om varige overføringer som vil dekke dette definerte minimumsnivå på veterinærtjenester.

2. Hensynet til dyrene

Nødvendigheten av en forsvarlig veterinærbetjening og vaktordning av hensyn til dyrene, dvs. for å hindre unødvendig lidelse hos dyr som blir syke eller kommer til skade, er ikke omtalt i høringsnotatet. Det fokuseres i stedet på det økonomiske grunnlaget for veterinær etablering og på behovene til norsk husdyrproduksjon. Rådet for dyreetikk mener det er en alvorlig mangel at det ikke stilles klare krav til kommunene om at veterinærbetjening og vaktordningen skal ivareta dyrevernmessige forhold. Det er langt fra opplagt at kommunene selv er i stand til å definere hva som er et tilfredsstillende veterinærtilbud for å ivareta dyreverninteresser i tilstrekkelig grad, hele døgnet, hele året.

3. Beredskap mot smittsomme sykdommer

Begrensning av utbrudd av smittsomme husdyrsykdommer har ikke bare en økonomisk side, men god dyrehelse er også en forutsetning for god dyrevelferd. Det vil ofte være praktiserende veterinærer som først fanger opp mistanke om alvorlig smittsom sykdom. Etter at Mattilsynet nå har avskaffet sin veterinære beredskapsvakt, fremstår det som uklart hvordan beredskapen mot alvorlige smittsomme dyresykdommer skal ivaretas, dersom kommunene overlates det fulle ansvar for å definere behovet for veterinærtjenester.

Med vennlig hilsen

Alvhild Hedstein, leder
(sign)

Cecilie Mejdell, sekr